

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy JUDr. Davida Rause, Ph.D. a soudců Mgr. Petra Šebka a Mgr. Kateřiny Kopečkové, Ph.D. v právní věci

žalobce: **Multifunkční centrum zámek Lednice, zájmové sdružení právnických osob**
sídlem Žerotínovo náměstí 449/3, Brno
zastoupený Mgr. Milanem Šebestou, LL.M., advokátem
MT Legal s.r.o., advokátní kancelář
sídlem Jakubská 121/1, Brno

proti
žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného č.j. 5112/18/5000-10470-702394 ze dne 31.1.2018

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení.
- III. Žalovanému se náhrada nákladů řízení nepřiznává.

Odůvodnění:

I. Shrnutí podstaty věci

1. Žalobce se podanou žalobou domáhá zrušení rozhodnutí žalovaného ze dne 31.1.2018, č.j. 5112/18/5000-10470-702394, kterým bylo zamítnuto odvolání a potvrzeny dva prvostupňové platební výměry vydané Finančním úřadem pro Jihomoravský kraj dne 9.8.2016 na odvod za porušení rozpočtové kázně ve výši 687 110 Kč a 3 893 620 Kč v souvislosti s projektem „Zámecká jízdárna v Lednici – multifunkční centrum“.
2. Žalobci byla poskytnuta dotace ve výši celkových způsobilých výdajů projektu, tj. 461 891 471 Kč, z toho 392 607 743 Kč z Evropského fondu pro regionální rozvoj a 69 283 725 Kč ze státního rozpočtu. V rámci realizace projektu žalobce (mimo jiné) zadal v otevřeném řízení nadlimitní veřejnou zakázku „Výběr zhotovitele projektové dokumentace pro stavební povolení“ s předpokládanou hodnotou 20 000 000 Kč bez DPH. Dílčí hodnotící kritéria pro hodnocení nabídek podle jejich ekonomické výhodnosti byla stanovena jako celková výše nabídkové ceny (váha 60 %) a doba plnění – zkrácení lhůt (váha 40 %). Nabídky podalo pět uchazečů, jako nejvhodnější byla vybrána nabídka uchazeče ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o. (nabídková cena 2 929 900 Kč), tento uchazeč poté odmítl se žalobcem uzavřít smlouvu na veřejnou zakázku, žalobce poté uzavřel smlouvu s uchazečem Arch.Design, s.r.o., jehož nabídka byla hodnocena jako druhá v pořadí (nabídková cena 13 885 000 Kč).
3. Žalovaný (stejně jako před ním prvostupňový správce daně) dospěl k závěru, že hodnotící komise měla nabídku uchazeče ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o. posoudit jako mimořádně nízkou a vyžádat si písemné zdůvodnění, což nečinila. Tím došlo k porušení § 77 odst. 1 zákona č. 137/2006 Sb., o veřejných zakázkách (dále „ZVZ“).
4. Dále žalovaný (stejně jako před ním prvostupňový správce daně) dospěl k závěru, že žalobce s uchazečem Arch.Design, s.r.o. neuzavřel v souladu s nabídkou tohoto uchazeče, neboť ten ve své nabídce navrhoval v rámci dílčího hodnotícího kritéria doba plnění – zkrácení lhůt termín předání návrhu projektové dokumentace o 48 dnů dříve, než byl výchozí termín plynoucí ze zadávacích podmínek (17.12.2010), ale nakonec byl v uzavřené smlouvě sjednán termín 30.1.2011 (a navazující termín pro předání pravomocného stavebního povolení 31.3.2011), čímž došlo ke zkrácení lhůty, která byla navrhována v nabídce, pouze o 10 dnů. Tím nebylo dodrženo tímto uchazečem navrhované (coby jedno ze dvou dílčích hodnotících kritérií pro hodnocení nabídky) zkrácení lhůty o 48 dnů, a tedy žalobce porušil § 82 odst. 2 ZVZ.
5. Dále žalovaný (stejně jako před ním prvostupňový správce daně) dospěl k závěru, že žalobce uzavřel ke smlouvě s uchazečem Arch.Design, s.r.o. ještě dodatek na vícepráce (revize a aktualizace studie interiérů nezbytné pro dokončení plnění veřejné zakázky) v hodnotě 341 000 Kč (bez DPH) v jednacím řízení v rozporu s § 23 odst. 7 ZVZ.
6. To vše v souhrnu vedlo k závěru o porušení rozpočtové kázně podle § 44 odst. 1 písm. b) zákona č. 218/2000 Sb., o rozpočtových pravidlech, a k vyměření odvodu ve výši 412 610 Kč (341 000 Kč + DPH, tj. 100 % hodnoty, o kterou došlo k navýšení ceny plnění uzavřením dodatku) a 4 168 118,50 Kč (25 % z hodnoty 16 672 474 Kč, což odpovídá částce použité na platbu veřejné zakázky), celkem tedy 4 580 725,50 Kč rozdělených podle podílu poskytnutých prostředků.

II. Shrnutí procesního postoje žalobce

7. Žalobce především namítá, že mimořádně nízkou nabídkovou cenu hodnotící komise oprávněně neshledala, neboť především vycházela z kalkulace ceny, podle níž byla nabízena hodinová sazba ve výši 540 Kč, což je sazba reálná, umožňující řádné plnění veřejné zakázky, a bylo chybou prvostupňového správce daně i žalovaného, když porovnání hodinových sazeb jednotlivých uchazečů neprováděli. Původně vybraný uchazeč byl navíc obeznámen se stavem objektu na

základě své předchozí činnosti, navíc se jednalo o službu bez materiálních vstupů, kromě toho od roku 2009 klesal objem stavební produkce i souvisejících inženýrských a projekčních činností. Chybná je i dedukce žalovaného o tom, že reálná předpokládaná hodnota se pohybovala okolo 50 % žalobcem stanovené předpokládané hodnoty, předpokládaná hodnota podle žalobce navíc slouží specifickému účelu a nelze od ní odvozovat podezření na mimořádně nízkou nabídkovou cenu, toto podezření nelze odvozovat ani od nabídkových cen obsažených v jiných nabídkách. Neměl-li žalobce (jeho hodnotící komise) podezření na mimořádně nízkou nabídkovou cenu, nemohl by ani srozumitelně formulovat výzvu ke zdůvodnění nabídkové ceny. Byl-li uchazeč ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o. vyzván k potvrzení garance ceny pro případ zvýšení objemu hodin, stalo se tak proto, že žalobce nestanovil v zadávacích podmínkách počty hodin prací. Žalovaný se žalobcovými argumenty podle jeho názoru nezabýval.

8. K závěrům žalovaného ohledně uzavření smlouvy s uchazečem Arch.Design, s.r.o. žalobce především namítá, že původně předpokládal uzavření smlouvy na přelomu měsíců října a listopadu 2010, zadávací řízení se zpozdilo podáním námitek a rezignací uchazeče ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o. na uzavření smlouvy, žalobce se proto nezaviněně ocitl v časové tísní a musel do lhůt nabízených v nabídce uchazeče Arch.Design, s.r.o. promítnout datum skutečného uzavření smlouvy; ve výsledku k překročení lhůt pro plnění nedošlo.
9. K závěrům žalovaného ohledně uzavření dodatku ke smlouvě s uchazečem Arch.Design, s.r.o. žalobce především namítá, že vícepráce byly veřejnou zakázkou malého rozsahu a vůbec ji nebylo třeba zadávat postupem podle ZVZ. Navíc je nepřiměřené po žalobci požadovat, aby potřebu víceprací předvídal s předstihem tří let; jejich potřeba vznikla nově v důsledku nových poznatků o nárocích na interiérové uspořádání rekonstruovaného objektu a neprovedením změn by došlo k neefektivnímu vynaložení veřejných prostředků, tj. k porušení zásady 3E.
10. K porušení ZVZ tak podle žalobce nedošlo, a tedy nemohlo dojít k porušení rozpočtové kázně. Žalobce tedy navrhuje, aby zdejší soud napadené rozhodnutí zrušil. Na svém procesním postoji žalobce setrval po celou dobu řízení před zdejším soudem.

III. Shrnutí procesního postojů žalovaného

11. Žalovaný se žalobou nesouhlasí, argumentuje důvody obsaženými v napadeném rozhodnutí a navrhuje, aby zdejší soud žalobu jako nedůvodnou zamítl. Taktéž žalovaný setrval na svém procesním postoji po celou dobu řízení před zdejším soudem.

IV. Posouzení věci

12. Žaloba byla podána včas (§ 72 zákona č. 150/2002 Sb., soudního řádu správního, dále jen „s.ř.s.“), osobou k tomu oprávněnou (§ 65 odst. 1 s.ř.s.), žaloba je přípustná (§ 65, § 68 a § 70 s.ř.s.).
13. Zdejší soud napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů (§ 75 odst. 2 s.ř.s.) podle skutkového a právního stavu ke dni rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s.ř.s.) a dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Zdejší soud rozhodoval bez jednání za splnění podmínek uvedených v § 51 odst. 1 s.ř.s.
14. Pokud jde o otázku postupu žalobce (jeho hodnotící komise) ve vztahu k nabídkové ceně uchazeče ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o., pak zdejší soud souhlasí se žalovaným.
15. Podle § 77 odst. 1 ZVZ při posouzení nabídek uchazečů z hlediska splnění zadávacích podmínek posoudí hodnotící komise též výši nabídkových cen ve vztahu k předmětu veřejné zakázky. Jestliže nabídka obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve vztahu k předmětu veřejné zakázky, musí si hodnotící komise vyžádat od uchazeče písemné zdůvodnění těch částí nabídky, které jsou pro vyšší nabídkové ceny podstatné; zdůvodnění musí být uchazečem doručeno ve lhůtě 3 pracovních dnů ode dne doručení žádosti uchazeči, pokud hodnotící komise nestanoví lhůtu delší. Podle § 77 odst. 6 ZVZ neodůvodnil-li uchazeč písemně mimořádně nízkou nabídkovou cenu ve

stanovené lhůtě, nedostavil-li se k podání vysvětlení nebo posoudila-li hodnotící komise jeho zdůvodnění jako neopodstatněné, musí být nabídka vyřazena. Podle tohoto ustanovení se má obdobně použít § 76 odst. 6 ZVZ, podle něhož uchazeče, jehož nabídka byla při posouzení nabídek hodnotící komisí vyřazena, vyloučí veřejný zadavatel bezodkladně z účasti v zadávacím řízení. Vyloučení uchazeče včetně důvodů veřejný zadavatel uchazeči bezodkladně písemně oznámí.

16. Zkoumání, zda konkrétní nabídka neobsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu, je vždy obligatorní součástí procesu posuzování nabídek. Tato povinnost stíhá každého zadavatele (resp. jeho hodnotící komisi), v každém zadávacím řízení a ve vztahu ke každé nabídce každého dodavatele, který nabídku podal. Hodnotící komise má ve vztahu k případné mimořádně nízké nabídkové ceně dvě povinnosti: nejprve povinnost posoudit, zda konkrétní nabídka konkrétního uchazeče neobsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu, a v případě zjištění mimořádně nízké nabídkové ceny povinnost vyžádat si od uchazeče písemné zdůvodnění těch částí jeho nabídky, které jsou pro vyšší nabídkové ceny podstatné. Od správného zodpovězení shora uvedených dvou otázek a od následného postupu hodnotící komise při vyzývání uchazeče se nutně odvíjí reálná možnost přezkoumání správnosti a zákonnosti jejího rozhodování při posuzování nabídek. Pokud hodnotící komise v průběhu posuzování zjistí, že nabídka obsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu, ohledně níž nebylo podáno ve stanovené lhůtě požadované zdůvodnění, popř. pokud se uchazeč nedostavil k podání vysvětlení ohledně své nabídkové ceny ve smyslu § 77 odst. 3 ZVZ, resp. pokud posoudila hodnotící komise jeho zdůvodnění jako neopodstatněné, má povinnost takovou nabídku vyřadit (a uchazeče vyloučit).
17. ZVZ hodnotící komisi (ani zadavatel) výslovně neukládá, aby v případě, že neshledá žádnou z nabídkových cen mimořádně nízkou, důvody, pro které k takovému závěru dospěla, sdělovala – ani do protokolu o posouzení (a hodnocení) nabídek, ani do zprávy o posouzení nabídek, ani jednotlivým uchazečům; výčet veškerých důvodů, pro které není nabídková cena mimořádně nízkou, by ostatně mohl tvořit nekonečný řetězec, a tedy jejich vyčerpávající uvedení by z tohoto důvodu ani nebylo možné. ZVZ ukládá pouze povinnost opačnou, tj. pro případ, že hodnotící komise zjistí mimořádně nízkou nabídkovou cenu. To lze dovodit z povinnosti vyžádat si od uchazeče písemné zdůvodnění těch částí jeho nabídky, které jsou pro vyšší nabídkové ceny podstatné. Na straně jedné, obecná povinnost hodnotící komise sdělovat veškeré důvody, pro které neshledala žádnou z nabídkových cen mimořádně nízkou, tedy ze ZVZ neplyne. Na straně druhé, má-li hodnotící komise podle § 77 odst. 1 ZVZ povinnost posoudit, zda konkrétní nabídka konkrétního uchazeče neobsahuje mimořádně nízkou nabídkovou cenu, pak jí povinnost vyjádřit se věcně, srozumitelně a korektně k důvodům, pro které nepokládá konkrétní nabídkovou cenu za mimořádně nízkou, nutně již ze samotné logiky věci vzniká za situace, že reálné podezření na mimořádně nízkou nabídkovou cenu v průběhu zadávacího řízení vznikne. Typicky přitom takové reálné podezření může vzniknout tehdy, pokud zadavatele kdokoli (především z uchazečů, kteří podali nabídky) na možnost mimořádně nízkých nabídkových cen věrohodně a kvalifikovaně upozornil ještě před posouzením nabídek, zpravidla v důsledku informací o nabídkových cenách zjištěných při otevírání obálek (pak se s touto otázkou hodnotící komise vypořádá v protokolu o jednání komise či ve zprávě o posouzení nabídek). Takové reálné podezření však může vzniknout i tehdy, pokud byl zadavatel na možnost mimořádně nízkých nabídkových cen upozorněn po posouzení nabídek v rámci námitek směřujících proti posouzení (pak se s touto otázkou zadavatel vypořádá v rozhodnutí o námitkách). V obou právě uvedených situacích se hodnotící komise či přímo zadavatel dozví alespoň argumentační základ poukazující na možnost mimořádně nízkých nabídkových cen a jeví se jako zcela přiměřené, aby konkrétní pochybnosti, jež byly srozumitelně avizovány, byly ze strany hodnotící komise či samotného zadavatele věcně a srozumitelně rozptýleny. Nic z právě uvedeného se v posuzované věci nestalo, resp. nic z právě uvedeného žalovaný žalobci nevytýká.
18. Reálné podezření na mimořádně nízkou nabídkovou cenu však může vzniknout i z porovnání odchylky nabídkové ceny od předpokládané hodnoty veřejné zakázky a od nabídkových cen

obsažených v jiných nabídkách. Při posuzování toho, zda je nabídková cena mimořádně nízká, je třeba, aby byla tato cena posuzována ve vztahu k předmětu veřejné zakázky (§ 77 odst. 1 ZVZ), odchylky od předpokládané hodnoty veřejné zakázky a od nabídkových cen v jiných nabídkách při zohlednění předpokládané hodnoty veřejné zakázky jsou však velmi podstatnými indiciemi pro hodnotící komisi. Tu zdejší soud nesouhlasí se žalobcem, podle kterého je předpokládaná hodnota údajem „pouze“ k určení režimu, v němž má být veřejná zakázka zadávána, neboť podle § 13 odst. 1 ZVZ je předpokládanou hodnotou veřejné zakázky zadavatelem předpokládaná výše peněžitého závazku vyplývající z plnění veřejné zakázky, který je zadavatel povinen stanovit pro účely postupu v zadávacím řízení před jeho zahájením. Předpokládaná hodnota veřejné zakázky tedy má vyjadřovat reálný zadavatelův odhad „ceny“ plnění, a to jak z důvodu, který žalobce uvádí (tj. jakého limitu plnění zřejmě dosáhne pro stanovení režimu, v němž má být veřejná zakázka zadávána, popř. zda vůbec má být v zadávacím řízení zadávána), tak z důvodu reálné kalkulace zadavatelova výdaje oproti plnění veřejné zakázky (tj. zda je zadavatel vůbec schopen svoji poptávku financovat), ale též právě pro zjištění pochybností ve vztahu k ceně, která je uchazečem nabízena. Nic na tom nemění jinak správné tvrzení žalobce, že předpokládanou hodnotu veřejné zakázky není zadavatel povinen uvádět, neboť porovnání nabídkové ceny obsažené v nabídce uchazeče lze hodnotící komisí provést i bez toho, že by uchazeč předpokládanou hodnotu veřejné zakázky znal (o to objektivněji pak může vyznívat porovnání nabídkové ceny s předpokládanou hodnotou veřejné zakázky).

19. Jestliže v posuzované věci, jak plyne z obsahu spisu, žalobce odhadoval výši plnění v částce 20 000 000 Kč (takto stanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky) a jestliže uchazeč ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o. plnění nabízel za 2 929 900 Kč, pak rozdíl mezi oběma částkami musel u hodnotící komise vyvolat objektivní podezření na mimořádně nízkou nabídkovou cenu v nabídce uchazeče ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o.; nabídková cena totiž dosahovala pouhých 15 % žalobcem původně odhadované výše. Toto podezření sice mohlo být rozptýleno strukturou nabídkových cen v nabídkách dalších uchazečů (pokud by podobná výše nabídkové ceny byla obsažena i v jiných nabídkách, mohlo by to spíše znamenat, že žalobce stanovil předpokládanou hodnotu veřejné zakázky nesprávně, a to ať už prostou chybou nebo nezohledněním aktuální situace na trhu), k takovému rozptýlení však nemohlo dojít v situaci, kdy nabídková cena v pořadí ve druhé nabídce (uchazeče Arch.Design, s.r.o.) se od nabídkové ceny v nabídce uchazeče ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o. lišila o téměř 11 000 000 Kč (při žalobcově původním odhadu ceny 20 000 000 Kč). Podezření na mimořádně nízkou nabídkovou cenu tak vskutku objektivně dáno bylo.
20. Tvrdí-li žalobce, že hodinová sazba ve výši 540 Kč, která se stala základem nabídky uchazeče ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o., byla reálná a žádné pochyby hodnotící komise právě proto neměla, stěží může taková argumentace obstát, neboť hodinovou sazbu musel žalobce zvažovat už při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky (tím spíše tak žalobce musel činit v případě plnění, jež je, jak sám žalobce zdůrazňuje, službou bez materiálních vstupů, kde základem ceny plnění je hodinová – výkonová – sazba). Především pak postrádá logiku, aby údaj o hodinové sazbě mohl být pro hodnotící komisi určující, když žalobce, jak rovněž on sám v žalobě zdůrazňuje, nestanovil v zadávacích podmínkách počty hodin prací (a tedy nízká hodinová sazba mohla být nakonec kompenzovatelná kupř. vyšším počtem „účtovaných“ hodin). Skutečnost, že hodnotící komise byla v oprávněných pochybnostech ohledně nabídkové ceny uchazeče ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o., ostatně dokládá i to, že tento uchazeč byl vyzván, aby potvrdil, že jím nabízená cena pokrývá i případ zvýšení objemu hodin. Jestliže žalobce nestanovil v zadávacích podmínkách počty hodin prací, pak výzva k tomu, aby uchazeč ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o. potvrdil, že jím nabízená cena pokrývá i případ zvýšení objemu hodin, navíc logiku zcela postrádá, a to tím spíše za situace, kdy obchodní podmínky tvořící součást zadávacích podmínek v čl. IV. odst. 3 jasně stanovovaly, že cena za dílo je cenou nejvýše přípustnou a nelze ji překročit.

21. Za tohoto stavu nelze žalovanému ani prvostupňovému správci daně vytýkat, že hodinové sazby obsažené v jednotlivých nabídkách neporovnával. Pochybnosti plynoucí z odchylky nabídkové ceny uchazeče ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o. od předpokládané hodnoty veřejné zakázky a od nabídkové ceny druhého uchazeče v pořadí (tím spíše i zde při zohlednění předpokládané hodnoty veřejné zakázky) se měly projevit nikoli v tom směru, že si žalobce žádal potvrzení, že nabízená cena pokrývá i případ zvýšení objemu hodin, tj. fakticky potvrzení, že uchazeč respektuje zadávací podmínky, nýbrž v zákonem předvídaném postupu hodnotící komise podle § 77 odst. 1 ZVZ.
22. Dovodil-li tedy žalovaný rozpor postupu žalobce (jeho hodnotící komise) s § 77 odst. 1 ZVZ, jde o závěr správný, odpovídající zjištěným skutečnostem, a nikoli o formalistický a mechanický přístup, jak žalobce namítá. Proto argument žalobce judikaturou správních soudů, podle které nelze pravidla podle ZVZ aplikovat formalisticky a mechanicky, vůbec není namístě. Rozhodnutí ohledně identifikace mimořádně nízké nabídkové ceny je sice autonomním rozhodnutím hodnotící komise, jak žalobce uvádí, ovšem od správnosti úsudku hodnotící komise ohledně existence mimořádně nízké nabídkové ceny se odvíjí správnost postupu v rámci posouzení nabídek (tu ve vztahu k povinnosti stanovené v § 77 odst. 1 ZVZ), a tedy nakonec i správnost závěru o tom, jaké nabídky mají být vůbec předmětem hodnocení. Na tom, že hodnotící komise měla dostatek spolehlivých indikátorů mimořádně nízké nabídkové ceny v případě nabídky uchazeče ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o., a tedy měla postupovat podle § 77 odst. 1 ZVZ, nic nemění ani skutečnost, že nakonec s tímto uchazečem smlouva nebyla uzavřena, neboť znakem porušení rozpočtové kázně v souvislosti s porušením § 77 odst. 1 ZVZ není vliv na výběr nejvhodnější nabídky (odlišně od znaku správního deliktu zadavatele podle § 120 odst. 1 písm. a/ ZVZ); naopak neuzavření smlouvy ze strany uchazeče ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o., který ji, ačkoli žádné důvody neuvedl, nemusel uzavřít právě proto, že podmínky, za nichž měl do smluvního vztahu vstoupit, se pro něj nakonec jevily jako cenově nevýhodné, mohlo spoluvyvolat žalobcem tvrzenou časovou tíseň, jež vedla k posunu termínů plnění při uzavírání smlouvy s uchazečem Arch.Design, s.r.o., a právě proto jde o skutečnost přičitatelnou k tíži samotného žalobce (jeho hodnotící komise při posuzování nabídky uchazeče ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o. z pohledu mimořádně nízké nabídkové ceny).
23. Stejně tak spekulace žalobce o tom, že uchazeč ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o. kalkuloval svoji nabídku s údajně lepší znalostí objektu Zámecké jízďárny v Lednici a poté, co zpracovával předchozí projektovou dokumentaci, se v uvedeném kontextu jeví jako spekulace liché (nakonec i přes tyto znalosti věci tento uchazeč smlouvu neuzavřel), především však jde o argumenty, které mohly jasně a konkrétně zaznít ze strany uchazeče ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o. v reakci na výzvu ke zdůvodnění mimořádně nízké nabídkové ceny, aby pak následně mohly být jasně a konkrétně hodnotící komisí posouzeny.
24. V uvedeném kontextu nemohou obstát ani žalobcova tvrzení ohledně poklesu objemu (a tím i cen) stavební produkce i souvisejících inženýrských a projekčních činností. Jestliže totiž údajně (v pojetí žalobní argumentace) tento pokles zohledňovala hodnotící komise při posuzování nabídek z pohledu mimořádně nízké nabídkové ceny v říjnu 2010, stejně tak měl být tento pokles zohledňován žalobcem při stanovení předpokládané hodnoty veřejné zakázky bezprostředně před zahájením zadávacího řízení v srpnu 2010, tj. o pouhé dva měsíce dříve; z ničeho neplyne, že by míra informovanosti ohledně poklesu cen inženýrských a projekčních činností, k němuž podle žalobce docházelo „od roku 2009“, byla jiná v srpnu 2010 a jiná v říjnu 2010, a tedy tento argument žalobce se jeví spíše jako účelový.
25. Výsledek úvah prvostupňového správce daně a žalovaného tedy není založen na „prostém“ porovnání nabídkové ceny uchazeče ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o. s předpokládanou hodnotou

veřejné zakázky či s jinými nabídkovými cenami, což – takto izolovaně – žalobce odmítá, nýbrž na posouzení věci v témže kontextu, v jakém ji posuzuje i zdejší soud. Dílčí disputace v tom směru, jaké rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže či soudů rozhodujících ve správním soudnictví by mělo být na věc intenzivněji aplikováno, popř. jak měly být počítány procentuální odchylky nabídkových cen, popř. do jaké míry má být odmítána formalistická aplikace ZVZ, jsou disputacemi již jen zavádějícími a zamlžujícími pro posouzení věci tyto podstatné skutečnosti: žalobce původně odhadoval výši plnění 20 000 000 Kč, uchazeč ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o. plnění nabízel za 2 929 900 Kč a nabídka další v pořadí se od této nabídky odlišovala téměř o 11 000 000 Kč. Bylo namístě, aby hodnotící komise postupem podle § 77 odst. 1 ZVZ vyzvala uchazeče ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o. ke zdůvodnění, jednoduše řečeno, toho, jak je možné, že on plnění nabízí za takových podmínek, jak jsou obsaženy v jeho nabídce. Neučinila-li tak, § 77 odst. 1 ZVZ porušila. Ostatně učinila-li by to, nelze vyloučit, že by se žalobce nakonec po nedostatku součinnosti k uzavření smlouvy ze strany uchazeče ARCHITEKTI D.R.N.H., s.r.o. neocítl v časové tísní, kterou argumentuje ve vztahu k porušení § 82 odst. 2 ZVZ, tj. ke druhému porušení ZVZ, které žalovaný dovodil.

26. Pokud jde o uzavření smlouvy s uchazečem Arch.Design, s.r.o., pak i v této otázce dává zdejší soud zapravdu žalovanému. Podle § 82 odst. 2 ZVZ (pokud nebyly ve stanovené lhůtě podány námitky podle § 110 odst. 4 ZVZ) uzavře zadavatel smlouvu s vybraným uchazečem do 15 dnů po uplynutí lhůty pro podání námitek. Smlouvu uzavře zadavatel v souladu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče, popřípadě upraveným podle § 32 ZVZ. Pravidlo o úpravě nabídek podle § 32 ZVZ se v posuzované věci neuplatnilo (toto pravidlo se uplatní pouze v případě jednacího řízení, v nyní posuzované věci však byla veřejná zakázka zadávána v otevřeném řízení), a tedy žalobce měl povinnost uzavřít smlouvu v souladu s návrhem smlouvy obsaženým v nabídce vybraného uchazeče (tu tedy uchazeče Arch.Design, s.r.o.). Návrh smlouvy musel odpovídat zadávacím podmínkám. Konstrukce zadávacích podmínek a jejich obsah byl věcí zadavatele (žalobce); žalobce coby zadavatel tedy při konstrukci zadávacích podmínek ohledně termínů plnění musel zohledňovat i rizika, jež plynou z prodloužení zadávacího řízení (z toho, že termíny, jež stanovil žalobce v zadávacích podmínkách a k nimž uchazeči své nabídky podávali, se nakonec „nestihnou“). Jde přitom o rizika obecně v zadavatelském prostředí existující a žalobcova situace v tomto ohledu nevykazovala žádná specifika.
27. Z obsahu spisu plyne, že jedním ze dvou dílčích hodnotících kritérií (s vahou 40 %) byla doba plnění – zkrácení lhůt; hodnocena byla jednotlivými uchazeči nabízená doba zkrácení lhůty pro předání návrhu projektové dokumentace pro stavební řízení k připomínkám zadavatele (žalobce) a zkrácení lhůty pro předání pravomocného stavebního povolení zadavateli (žalobci). Žalobce v zadávacích podmínkách stanovil nejzazší termín pro předání návrhu projektové dokumentace pro stavební řízení k připomínkám na 17.12.2010 a nejzazší termín pro předání pravomocného stavebního povolení na 31.3.2011. Uchazeči v nabídkách pro účely hodnocení nabídek v tomto dílčím hodnotícím kritériu měli uvést počet kalendářních dnů, o které nabízí uvedené nejzazší termíny zkrátit. Uchazeč Arch.Design, s.r.o. nabídl zkrácení lhůty pro předání návrhu projektové dokumentace pro stavební řízení k připomínkám o 48 dnů a zkrácení lhůty pro předání pravomocného stavebního povolení o 31 dnů. Ze smlouvy uzavřené s uchazečem Arch.Design, s.r.o. vyplývají lhůty takto: pro předání návrhu projektové dokumentace pro stavební řízení k připomínkám lhůta do 30.1.2011 a pro předání pravomocného stavebního povolení lhůta do 31.3.2011. Takto stanovené lhůty se odlišují od zkrácených lhůt obsažených v nabídce uchazeče Arch.Design, s.r.o. Vedlejší je, že nakonec byla povinnost předání pravomocného stavebního povolení splněna o deset dnů dříve, tj. že smlouva byla v tomto ohledu – ze strany vybraného uchazeče dobrovolně – splněna dříve.
28. Lhůty „výchozí“, o jejichž zkrácení se v rámci jednoho ze dvou dílčích hodnotících kritérií „soutěžilo“, nebyly stanoveny coby lhůty plovoucí počítané ode dne uzavření smlouvy, nýbrž coby

lhůty pevné (určené konkrétním datem); tato konstrukce výchozích lhůt i dílčího hodnotícího kritéria spočívajícího v nabízení jejich zkrácení je věcí žalobce coby zadavatele. Takto stanovené pravidlo sice nelze označit za zcela prozíravé, a to právě s ohledem na riziko prodloužení zadávacího řízení a posunutí okamžiku uzavření smlouvy, stanovil-li je žalobce v zadávacích podmínkách, bylo třeba toto pravidlo respektovat jak ve vztahu k nabídkám uchazečů (a jimi nabízeného zkrácení lhůt ve vztahu ke konkrétnímu datu), tak poté při uzavírání smlouvy. Předpoklad uzavření smlouvy, z něhož žalobce od počátku vycházel, je třeba vnímat nejvýše coby „pouhý“ předpoklad; nenaplnění tohoto předpokladu v důsledku okolností, které se vyskytly v průběhu zadávacího řízení a jež lze při postupu podle ZVZ předvídat, automaticky neznamená, že by se měly „přepočítávat“ jednotlivá zkrácení lhůt podle nabídek oproti nejzazším okamžikům stanoveným žalobcem coby „výchozí“ podle skutečného data uzavření smlouvy. Stanovil-li žalobce „výchozí“ termíny napevno a nechal-li uchazeče jejich nabídkami „soutěžit“ o zkrácení těchto „výchozích“ napevno stanovených termínů, pak uchazeči konstruovali své nabídky (tu pokud jde o nabízené zkrácení „výchozích“ termínů) nikoli ve vztahu k imaginárnímu datu uzavření smlouvy, nýbrž ve vztahu ke konkrétním termínům žalobcem stanoveným. To mohlo vést ke konkrétní nabídce konkrétního zkrácení lhůty (v jiné době, kupř. v jiném měsíci v průběhu roku, popř. ve vztahu k předem nejistému dni uzavření smlouvy by mohli uchazeči nabízet jiné konkrétní zkrácení lhůt, aby to – z jejich pohledu – odpovídalo jejich správnému podnikatelskému rozhodnutí s ohledem na jiná jejich souběžná plnění, na vytíženost v určitém období, na sezónní výkyvy poptávky atd.). Právě z tohoto důvodu mělo pravidlo nezměnitelnosti smlouvy oproti nabídce vybraného uchazeče (§ 82 odst. 2 ZVZ) význam.

29. Argumentuje-li žalobce tím, že „ve skutečnosti“ ke změně lhůty pro plnění oproti nabídce uchazeče Arch.Design, s.r.o. (k tíži žalobce, tj. ve prospěch tohoto uchazeče) nedošlo, odvíjí svoji argumentaci od zkrácení výchozího, jímž je počítání lhůt od uzavření smlouvy (ve skutečnosti jde o „přepočítání“ nabídnutých zkrácených lhůt k reálnému okamžiku uzavření smlouvy), zatímco jím původně stanovené pravidlo tvořící součást zadávacích podmínek nestanovilo počítání (zkrácených) lhůt od uzavření smlouvy, nýbrž zkrácení napevno stanovených lhůt. Takto (ve vztahu ke konkrétním „výchozím“ termínům) konstruovali konkrétní zkrácení lhůt i uchazeči ve svých nabídkách. Již ze shora uvedeného přitom plyne, že ve výsledku jiné smluvené termíny pro předání návrhu projektové dokumentace pro stavební řízení k připomínkám a pro předání pravomocného stavebního povolení, než jak vyplývaly z nabídky uchazeče Arch.Design, s.r.o., nejsou pouhou formalitou bez eventuálního vlivu na úvahy uchazeče ohledně jeho nabídky v konkrétní podobě. Nepřijmul-li prvostupňový správce daně ani žalovaný argumentaci žalobce v tom směru, že ve skutečnosti ke změně lhůty pro plnění oproti nabídce uchazeče Arch.Design, s.r.o. nedošlo, nejde o závěr nikterak přepjatě formalistický, jak žalobce tvrdí. Jistě je pravdou, že lhůty mohou být sjednávány na dobu po uzavření smlouvy (a to i v případě, kdy sjednaná lhůta je výsledkem hodnocení nabídek), ovšem toliko tak, aby jejich sjednání odpovídalo nabídce (§ 82 odst. 2 ZVZ), jež musí odpovídat zadávacím podmínkám (§ 76 odst. 1 ZVZ; hodnotící komise má povinnost posoudit nabídky uchazečů mimo jiné z hlediska splnění požadavků zadavatele uvedených v zadávacích podmínkách, přitom nabídky, které tyto požadavky nesplňují, musí být vyřazeny). Rozhodl-li se žalobce v zadávacích podmínkách stanovit termíny plnění napevno (a ve vztahu k takto pevně stanoveným termínům nechat uchazeče v jednom z dílčích hodnotících kritérií „soutěžit“), jde o pravidlo pro další fáze zadávacího řízení (včetně závěrečné fáze spočívající v uzavření smlouvy) neměnné, byť by se v důsledku takto stanoveného pravidla žalobce ocitl v časové tísní.
30. Argument žalobce, že je třeba lhůty odvíjet ode dne uzavření smlouvy, je tedy nedůvodný. Stejně tak nemá zdejší soud jak vyslyšet žalobcův argument, podle něhož byla smlouva uzavírána později, než měl nastat již termín plnění; nastavení zadávacích podmínek, za nichž uchazeči podávají své nabídky a za nichž jsou nabídky hodnoceny, je věcí úvahy a odpovědnosti zadavatele, tu tedy žalobce. Tvrdí-li dále žalobce, že mu není zřejmé, proč žalovaný zmiňuje, že nabídková cena

uchazeče Arch.Design, s.r.o. byla cca o 4 000 000 Kč vyšší než nabídkové ceny v nabídkách jiných uchazečů, neporozumění podle zdejšího soudu pouze předstírá. Tato argumentace žalovaného byla totiž zjevně vedena proto, aby žalovaný osvětlil, jak podstatný význam pro hodnocení nabídek měly údaje v nabídce uchazeče Arch.Design, s.r.o. týkající se zkrácení lhůty pro předání návrhu projektové dokumentace pro stavební řízení k připomínkám o 48 dnů a zkrácení lhůty pro předání pravomocného stavebního povolení o 31 dnů, obojí ve vztahu k napevno stanoveným „výchozím“ termínům, tj. že uchazeč Arch.Design, s.r.o. se stal vybraným uchazečem právě z důvodu výhodnosti své nabídky v tomto dílčím kritériu (váha 40 %), zatímco ve druhém dílčím hodnotícím kritériu (nabídková cena s vahou 60 %) jeho nabídka takto výhodná nebyla. Stejně tak argument žalobce, že žalovaný po žalobci coby zadavateli požaduje řešení právně nelogické (podle žalobce „uzavření smlouvy s plněním v minulosti“), není důvodný; hodnocení žalovaného je jasně vystavěno na úvaze, kterou pokládá zdejší soud za správnou, a sice že bylo věcí žalobce, aby termíny plnění stanovil jako reálné i v případě, že dojde o posunutí data uzavření smlouvy, a toho mohl žalobce dosáhnout stanovením „výchozích“ termínů nikoli napevno, nýbrž dobou (lhůtou) plynoucí od uzavření smlouvy, a vycházeli-li by uchazeči při svých nabídkách zkrácení lhůt z tohoto pravidla, nemusela by být smlouva nakonec uzavírána v rozporu s nabídkou vybraného uchazeče. Konečně argumentace žalobce zmařením již vynaložených nákladů v případě zrušení zadávacího řízení, ocitl-li se v časové tísní, zcela mívá smysl pravidla vyplývajícího z § 82 odst. 2 ZVZ a ani s tímto argumentem nemůže být žalobce úspěšný; porušení ZVZ nelze oprávněně omlouvat jakoukoli snahou o hospodárnost.

31. Pokud jde o uzavření dodatku č. 2 ke smlouvě o dílo, i tu zdejší soud souhlasí se žalovaným. Podle § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ (ve znění účinném ke dni uzavření dodatku, tj. 10.4.2013) v jednacím řízení bez uveřejnění může zadavatel zadat veřejnou zakázku na stavební práce nebo veřejnou zakázku na služby rovněž v případě, jestliže jde o dodatečné stavební práce nebo dodatečné služby, které nebyly obsaženy v původních zadávacích podmínkách, jejich potřeba vznikla v důsledku objektivně nepředvídaných okolností a tyto dodatečné stavební práce nebo dodatečné služby jsou nezbytné pro provedení původních stavebních prací nebo pro poskytnutí původních služeb, a to za předpokladu, že 1. dodatečné stavební práce nebo dodatečné služby budou zadány témuž dodavateli, 2. dodatečné stavební práce nebo dodatečné služby nemohou být technicky nebo ekonomicky odděleny od původní veřejné zakázky, pokud by toto oddělení způsobilo závažnou újmu zadavateli, nebo ačkoliv je toto oddělení technicky či ekonomicky možné, jsou dodatečné stavební práce nebo dodatečné služby zcela nezbytné pro dokončení předmětu původní veřejné zakázky, a 3. v případě veřejného zadavatele celkový rozsah dodatečných stavebních prací nebo dodatečných služeb nepřekročí 20 % ceny původní veřejné zakázky.
32. Podle žalobce byl dodatek č. 2 uzavřen proto, že došlo k potřebné změně předmětu díla (rozšíření díla o aktualizaci studie interiérů) a v návaznosti na to též ke změně ceny z původních 16 662 000 Kč na 17 085 084 (vč. DPH).
33. Tvrdí-li žalobce především, že plnění, jež bylo předmětem dodatku č. 2, bylo veřejnou zakázkou malého rozsahu, neboť výše plnění odpovídající uzavřenému dodatku nepřesahovala limit podle § 12 odst. 3 ZVZ, a tedy žalobce vůbec nemusel toto plnění zadávat podle ZVZ, zdejší soud s ním nesouhlasí. Podstata (výjimečné) možnosti dodatečné kontraktace víceprací podle § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ k již nakontrahovanému (a případně již i realizovanému) plnění totiž spočívá v tom, že zadavateli, u něhož se dodatečně objeví okolnosti, jež v zadávacích podmínkách vztahujících se k zadávacímu řízení již proběhlému zadavatel nemohl zohlednit, vedou-li tyto okolnosti k potřebě dalšího dodatečného plnění, je umožněno, aby toto dodatečné plnění (vícepráce) dodatečně zadal napřímo tomu dodavateli, který pro zadavatele plnění od počátku realizuje. Pokud by se okolnosti, jež odůvodňují potřebu dodatečného plnění, nevyskytly až později, tj. poté, co by ještě mohly být zohledněny v zadávacích podmínkách vztahujících se k zadávacímu řízení již proběhlému, projevíly by se tyto okolnosti tak, že plnění jim odpovídající by podle původních zadávacích podmínek bylo součástí původní (jediné) veřejné zakázky, a tedy byla by na ně jako na součást již

nakontrahované veřejné zakázky uzavřena smlouva. Na tom se nic nemění ani v případě, že potřeba takového plnění se objeví až dodatečně; i v takovém případě jde o plnění, jež je ve skutečnosti součástí původní (jediné) veřejné zakázky, která bez této části plnění nemůže být realizována, pouze ukázala-li se jeho potřeba dodatečně, je třeba je promítnout do již uzavřené smlouvy po proběhlém jednacím řízení bez uveřejnění (za podmínek podle § 23 odst. 7 písm. a/ ZVZ). Plnění odpovídající „vícepracem“ ke dříve zadané veřejné zakázce nemůže být proto považováno za samostatnou veřejnou zakázku; věcně, místně a časově toto plnění souvisí s původně nakontrahovaným plněním a tvoří s ním jeden funkční celek, přitom nebylo součástí původního zadávacího řízení jen proto, že o potřebě takového plnění coby součástí původní veřejné zakázky zadavatel (údajně) nevěděl.

34. Výklad žalobce by ostatně mohl vést ke zcela absurdním důsledkům, neboť v takovém případě by nic nebránilo tomu, aby po uzavření smlouvy v zadávacím řízení se začalo objevovat relativně nekonečné množství potřeb dalšího plnění, jež nebylo (a údajně nemohlo být) v zadávacích podmínkách původně zadávané veřejné zakázky předpokládáno, a to vždy, v případě každého jednotlivého dalšího plnění, pod limitem pro veřejnou zakázku podlimitní, a v takovém případě by smlouva na veřejnou zakázku, původně uzavřená v souladu se ZVZ v příslušném zadávacím řízení, mohla být jednotlivými dodatky v hodnotě nedosahující v každém jednotlivém případě limitu pro podlimitní veřejnou zakázku měněna nekonečně dlouho na výslednou částku, jež by nebyla ničím ohraničena, to vše zcela mimo ZVZ. Dovolává-li se žalobce dvou rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, z nichž má plynout názor, jenž odpovídá názoru žalobce, pak tato rozhodnutí podle zdejšího soudu nemohla založit oprávněné očekávání žalobce ve správnost jeho názoru. Jednak nejde o správní praxi ustálenou, jež jako jediná může legitimní očekávání výkladu právních předpisů ze strany veřejné moci založit, nadto nejde ani o názor správný (zákonný); legitimní očekávání výkladu právních předpisů ze strany orgánů veřejné moci může totiž založit jen takový výklad, který není nesprávný (nezákonný).
35. Žalobce byl tedy při uzavírání dodatku č. 2 vázán pravidly (omezeními) pro použití jednacím řízení bez uveřejnění, v posuzované věci podle § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ. Pokud jde o oprávněnost použití jednacím řízení, judikatura Soudního dvora Evropské unie (rozsudky ze 10.3.1987, C-199/85, ze dne 28.3.1996, C-318/94, ze dne 14.9.2004, C-385/02, ze dne 18.5.1995, C-57/94, ze dne 17.11.1993, C-71/92, ze dne 10.4.2003, C-20/01, ze dne 10.4.2003, C-28/01) i tuzemských správních soudů (např. rozsudky zdejšího soudu ze dne 3.10.2013, č.j. 62 Af 48/2012-160, ze dne 13.1.2015, č.j. 62 Af 95/2013-74, ze dne 10.7.2014, č.j. 62 Af 93/2013-34, ze dne 28. 6. 2017, č.j. 31 Af 35/2015-80, a rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 25.11.2015, č.j. 3 As 18/2015-32, ze dne 31.8.2015, č.j. 8 As 149/2014-68, a ze dne 11.1.2013, č.j. 5 Afs 42/2012-53) konstantně dovozují, že povinnost tvrdit a doložit existenci konkrétních důvodů opravňujících k použití jednacím řízení bez uveřejnění leží na tom, kdo se jeho oprávněného použití dovolává. Zadavatel může tento druh zadávacím řízení použít pouze v případě, že jsou splněny zákonné podmínky podle § 23 ZVZ, přičemž tyto podmínky musejí být splněny k okamžiku zahájení jednacím řízení bez uveřejnění – jinak by takto zadavatel postupovat nemohl a jinak by o možnosti takto postupovat zadavatel nemohl ani vědět. Postupuje-li zadavatel v jednacím řízení bez uveřejnění, činí tak proto, že má k okamžiku zahájení tohoto zadávacím řízení za postavené najisto, že jsou na jeho straně dány konkrétní specifické důvody (odpovídající právě § 23 ZVZ), jež také zadavatel sám je schopen konkrétně pojmenovat – a to v okamžiku, kdy k jednacím řízení bez uveřejnění přistoupí, a samozřejmě shodně kdykoli v budoucnu, bude-li třeba volbu jednacím řízení bez uveřejnění obhajovat. Volí-li zadavatel výjimečný postup, jenž spočívá v uzavření smlouvy na veřejnou zakázku bez jakéhokoli nutného uveřejnění (odtud „jednacím řízení bez uveřejnění“), tedy bez reálné možnosti dodavatelů získat povědomí o zadávané veřejné zakázce, je to tedy právě on, kdo musí mít před zahájením takového postupu postaveno najisto, že jsou pro to naplněny konkrétní důvody. „Za zadavatele“ tedy takové důvody vskutku nikdo (ani orgán veřejné moci) sám domýšlet nemůže, jednoduše již proto, že konkrétní okolnosti na straně zadavatele zpravidla nemůže znát. Je tedy na zadavateli (tu na žalobci), aby nejen (zcela konkrétně) tvrdil, že podmínky

pro použití jednacího řízení bez uveřejnění byly splněny, nýbrž současně důsledně označil důkazy na podporu svých tvrzení ohledně oprávněnosti použití jednacího řízení bez uveřejnění.

36. Žalobce tvrdí, že při uzavírání dodatku č. 2 byla splněna podmínka plynoucí z § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ, tedy že jde o dodatečné služby, které nebyly obsaženy v původních zadávacích podmínkách, jejich potřeba vznikla v důsledku objektivně nepředvídaných okolností a tyto dodatečné služby byly nezbytné pro poskytnutí původních služeb. Konkrétně žalobce v žalobě k důvodům, které jej vedly k použití jednacího řízení při uzavírání dodatku č. 2, tvrdí, že „došlo k potřebné změně předmětu díla“, že „je nepřiměřené, aby mu bylo vytýkáno, že již v roce 2010, tedy o tři roky dříve před uzavřením dodatku č. 2 měl předvídat, že nastanou změny v potřebách interiérového uspořádání“, že „žalobce až v roce 2013 v souvislosti s upřesňováním požadavků na uspořádání interiérů zjistil, že je potřeba aktualizovat studii interiérových řešení“, že „získání nových informací o předmětu (příp. jiných okolnostech) plnění je potřeba posoudit jako nepředvídanou okolnost“, že „získávání zkušeností či nových znalostí o předmětu plnění či zkušeností s jeho používáním je – dle okolností jednotlivého případu – nutné považovat za objektivně nepředvídané okolnosti...“, což doplňuje citací rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže a obecným odkazem na rozsudek zdejšího soudu, jenž dovozoval nemožnost toliko mechanické a formální aplikace ZVZ. Přestože tedy žalobce opakovaně obecně zmiňuje, že do dodatku č. 2 se promítla dříve objektivně nepředvídaná okolnost, žádnou konkrétní argumentaci v tom směru, odkud, kdy, za jakých okolností, komu, v jakém kontextu a jaká konkrétní okolnost coby dříve nepředvídaná vyplynula, žalobce nepodává. Žalobce sice vytýká žalovanému, že „závěry žalovaného jsou excesivní“, žádnou konkrétní argumentaci ohledně vzniku, charakteru a nepředvídanosti okolností ve smyslu § 23 odst. 7 písm. a) ZVZ nepřináší. Zcela shodně (obecně) přitom žalobce argumentoval i v odvoláních proti platebním výměrům; tam také založil svoji obranu na toliko obecných formulacích v tom směru, že až v roce 2013 v souvislosti s upřesňováním požadavků na uspořádání interiérů zjistil, že je potřeba aktualizovat studii interiérových řešení, a proto původní plnění o toto plnění rozšířil, aniž by své argumenty vedl v rovině konkrétní; v odvolání pak žalobce stejně jako v žalobě už jen namítal, že se jednalo o veřejnou zakázku malého rozsahu, a dále tvrdil potřebu přihlédnout ke změně právní úpravy (tento žalobní bod již v žalobě neuplatňuje).
37. V posuzované věci z obsahu spisu plyne, že dodatek č. 2 rozšiřoval původně nakontrahované plnění uchazeče Arch.Design, s.r.o. o další plnění, konkrétně o revizi a aktualizaci studie interiérů. Ze samotného dodatku č. 2 přitom plyne, že toto plnění nebylo součástí plnění, k němuž se vázalo zadávací řízení, jež vyústilo v uzavření smlouvy dne 31.12.2010. To ostatně není mezi žalobcem a žalovaným ani sporné. Splnění podmínek pro kontraktaci dodatku č. 2 v jednacím řízení bez uveřejnění žalobce v řízení před žalovaným v konkrétní rovině netvrdil, proto se žalovaný fakticky neměl k čemu v konkrétní rovině vyjadřovat. Dovolává-li se žalobce správnosti svého názoru citacemi z rozhodnutí Úřadu pro ochranu hospodářské soutěže, stěžít může být ve své argumentaci úspěšný bez toho, že by nejprve předeštel konkrétní skutkové důvody, které jej vedly k jednacím řízení bez uveřejnění v nyní posuzované věci. Byl-li podle žalobce dodatek č. 2 ke smlouvě uzavřen z důvodu údajných nových poznatků o nárocích na interiérové uspořádání rekonstruovaného objektu, pak ani z argumentace žalobce uplatněné v odvolacím řízení, ani z argumentace uplatněné nyní v řízení před zdejším soudem neplyne, jaké „nové“ poznatky vyústily v potřebu dalšího plnění, odkud pramenily, kdy a jak se objevily, tím méně tak ze žalobcovy argumentace může plynout, že se jednalo o poznatky, které vyvolaly potřebu plnění, které nebylo možné původně předpokládat. Za tohoto stavu nelze rozhodnutí žalovaného pokládat za nepřezkoumatelné, nadto jeho závěry pokládá zdejší soud za zákonné a věcně správné.
38. Tím jsou žalobní body vyčerpány.
39. Zdejší soud tedy dospěl k závěru, že žaloba není důvodná. Žalovaný podle zdejšího soudu aplikoval správný právní předpis, v jeho mezích správnou právní normu, přitom pochybení, jež by mělo vliv na zákonnost napadeného rozhodnutí, se nedopustil ani při její aplikaci na zjištěný skutkový stav.

Zdejší soud tak neshledal žádný z uplatněných žalobních bodů důvodným a nad rámec těchto uplatněných žalobních bodů nezjistil žádnou vadu, jež by atakovala zákonnost napadeného rozhodnutí a k níž by musel přihlížet z úřední povinnosti. Proto byla žaloba podle § 78 odst. 7 s.ř.s. zamítnuta.

V. Náklady řízení

40. O nákladech řízení bylo rozhodnuto podle § 60 odst. 1 s.ř.s. Žalobce nebyl ve věci úspěšný, a proto mu nenáleží právo na náhradu nákladů řízení, to by náleželo procesně úspěšnému účastníkovi – žalovanému. Zdejší soud však nezjistil, že by žalovanému v souvislosti s řízením vznikly náklady přesahující rámec její běžné úřední činnosti, a proto mu náhrada nákladů řízení nebyla přiznána.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou (více) vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s.ř.s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno 14. listopadu 2019

David Raus v.r.
předseda senátu